

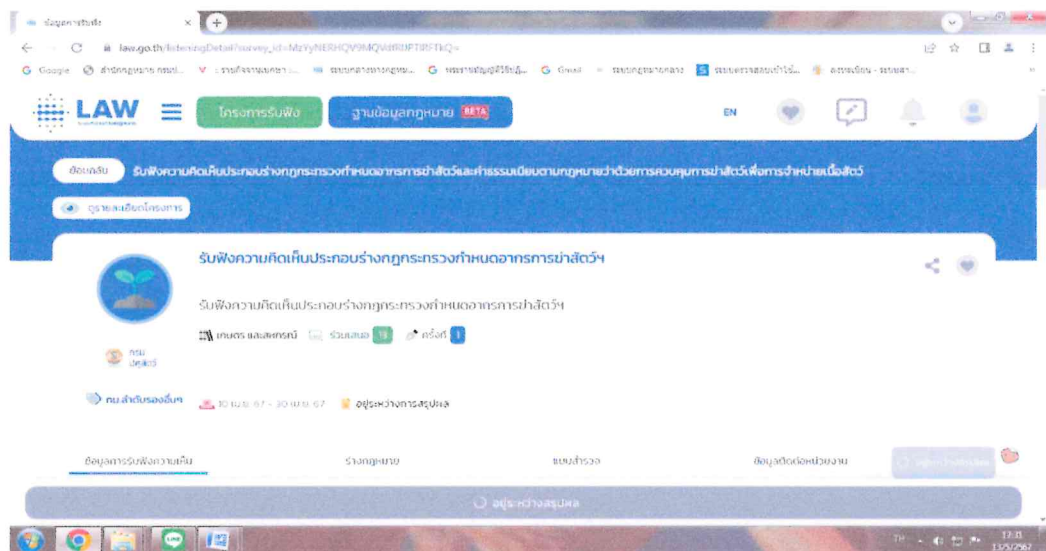
สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างกฎกระทรวงกำหนดอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียม ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.

เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๕ วรรคสามและวรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำ
ร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ กรมปศุสัตว์ได้จัดให้มีการรับฟัง
ความคิดเห็นร่างกฎกระทรวงกำหนดอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์
เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ดังนี้

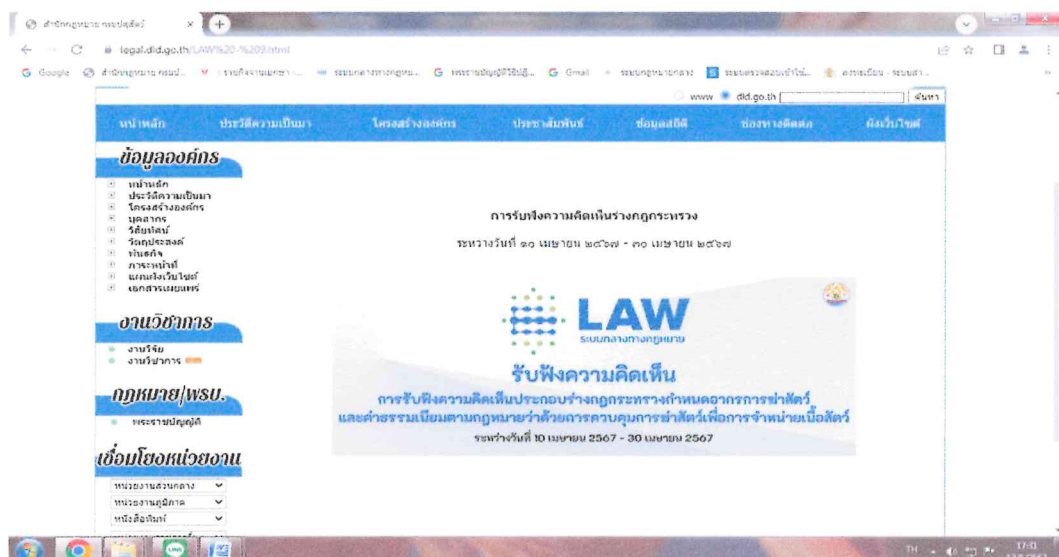
๑. วิธีการ จำนวนครั้ง และระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

ในการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างกฎกระทรวงกำหนดอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียม
ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น ดังนี้

๑.๑ ผ่านทางระบบกลางทางกฎหมาย เว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย <https://law.go.th>

๑.๒ ผ่านเว็บไซต์ของกรมปศุสัตว์ www.dld.go.th เว็บไซต์ของ สำนักกฎหมาย กรมปศุสัตว์ www.legal.dld.go.th ที่เชื่อมโยงไปยังระบบกลางทางกฎหมาย

๑.๓ แจกเวียน...

๑.๓ แจกเวียนเป็นหนังสือไปยังหน่วยงานในสังกัดกรมปศุสัตว์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑.๓.๑ หน่วยงานในสังกัดกรมปศุสัตว์ที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้แก่ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด สำนักงานปศุสัตว์เขต และสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ ดังนี้

(๑) ในส่วนของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด กรมปศุสัตว์ได้สั่งการให้แจ้งข้อมูลให้ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีโรงฆ่าสัตว์ตั้งอยู่ได้ทราบและแสดงความคิดเห็นร่างกฎกระทรวงกำหนดอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. เนื่องจากบุคคลดังกล่าวเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (stakeholder) โดยตรงกับการเก็บอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ทั้งนี้ ให้แนบเอกสารหลักฐานการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการและหน่วยงานราชการดังกล่าวแสดงความคิดเห็นมายังกรมปศุสัตว์ด้วยเพราะต้องใช้เป็นหลักฐานในการจัดทำสรุปรายงานการรับฟังความคิดเห็น และการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ประกอบความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๒๗๕/๒๕๖๔ เรื่อง หลักเกณฑ์ว่าด้วยการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมและค่าบริการ นอกจากนี้ กรมปศุสัตว์ต้องใช้เอกสารหลักฐานดังกล่าวในการสรุปเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อขออนุมัติหลักการของร่างกฎกระทรวงกำหนดอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.

(๒) ในส่วนของสำนักงานปศุสัตว์เขต ๑ - ๙ กรมปศุสัตว์ได้สั่งการให้ดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนทั่วไปได้ให้ความคิดเห็นต่อร่างกฎกระทรวงกำหนดอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.

(๓) ในส่วนของสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์ได้สั่งการให้ดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนทั่วไปได้ให้ความคิดเห็นต่อร่างกฎกระทรวงกำหนดอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. และให้นำลงเผยแพร่ในเว็บไซต์ของสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ด้วย ทั้งนี้ ให้แนบเอกสารหลักฐานการประชาสัมพันธ์ดังกล่าวมายังสำนักกฎหมาย กรมปศุสัตว์เพื่อใช้ประกอบการสรุปเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี

๑.๓.๒ ภาคเอกชนหรือผู้ประกอบการที่มีหนังสือขอหารือพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ มายังกรมปศุสัตว์ ได้แก่ บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) รวมทั้งผู้ที่ถูกพาดพิงในหนังสือร้องเรียน ได้แก่ บริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน)

๑.๓.๓ ประชาชนทั่วไปผ่านการเผยแพร่การรับฟังความคิดเห็นในเว็บไซต์ของกรมปศุสัตว์ www.dld.go.th เว็บไซต์ของสำนักกฎหมาย กรมปศุสัตว์ www.legal.dld.go.th และเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย <https://law.go.th> รวมทั้งแสดงความคิดเห็นทาง Google Forms โดยสแกน QR Code ตามเอกสารแนบท้ายหนังสือ

โดยกำหนดรับฟังความคิดเห็น จำนวน ๑ ครั้ง ในระหว่างวันที่ ๑๐ - ๓๐ เมษายน ๒๕๖๗ รวม ๒๑ วัน

๒. พื้นที่ของกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

- ๒.๑ ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์
- ๒.๒ ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์
- ๒.๓ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีโรงฆ่าสัตว์ตั้งอยู่
- ๒.๔ เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ (สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด สำนักงานปศุสัตว์เขต และสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์
- ๒.๕ ประชาชนทั่วไป

๓. ผลการรับฟังความคิดเห็น

๓.๑ มีผู้แสดงความคิดเห็นผ่านทาง Google Forms จำนวน ๑๐๖ ราย และมีผู้แสดงความคิดเห็นผ่านทางระบบกลางทางกฎหมาย <https://law.go.th> จำนวน ๑๓ ราย รวมมีผู้แสดงความคิดเห็นจำนวน ๑๑๙ ราย

๓.๒ มีผู้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเป็นหนังสือมายังสำนักกฎหมาย กรมปศุสัตว์ จำนวน ๒ หน่วยงาน

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างกฎกระทรวงกำหนดอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ได้ดังนี้

๓.๑ สรุปผลกรณีมีผู้แสดงความคิดเห็นผ่านทาง Google Forms จำนวน ๑๐๖ ราย และมีผู้แสดงความคิดเห็นผ่านทางระบบกลางทางกฎหมาย <https://law.go.th> จำนวน ๑๓ ราย รวมมีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑๑๙ ราย สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นตามข้อคำถาม ๘ ข้อซึ่งกำหนดข้อคำถามตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ และหลักเกณฑ์ว่าด้วยการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมและค่าบริการ เรื่องเสร็จที่ ๑๒๗๕/๒๕๖๔ ดังนี้

ข้อ ๑ ตามข้อ ๑ แห่งร่างกฎกระทรวงกำหนดอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. กำหนดอัตราอากรการฆ่าสัตว์ ดังนี้

(๑) โค	ตัวละ ๒๐ บาท
(๒) กระบือ	ตัวละ ๒๕ บาท
(๓) สุกร	ตัวละ ๑๕ บาท
(๔) นกกระทา	ตัวละ ๑๕ บาท
(๕) ไก่	ตัวละ ๒๐ บาท
(๖) นกกระทา	ตัวละ ๒๐ สตางค์
(๗) สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ ๑๐ บาท
(๘) แพะ หรือ แกะ	ตัวละ ๑๐ บาท
(๙) ไก่ เป็ด หรือ ห่าน	ตัวละ ๒๐ สตางค์

มีความเหมาะสมแล้วหรือไม่

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๘๘ ราย สรุปเหตุผลโดยรวมได้ว่าอัตราอากรการฆ่าสัตว์มีความเหมาะสม สอดคล้องกับอัตราเงินเฟ้อ และเหมาะสมกับค่าครองชีพปัจจุบัน

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๓๑ ราย สรุปเหตุผลโดยรวมเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

- อัตราอากรการฆ่าสัตว์มีราคาต่ำเกินไปสมควร ควรปรับเพิ่มขึ้น
- ไก่ อัตราอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมควรเท่ากับไก่ เป็ด และ ห่าน
- ไก่ อัตราอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมสูงเกินไป

- กรณีสุกร ควรคงอัตราอากรในอัตราเดิมตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ คือ ๑๐ บาท/ตัว และกรณีเป็ดไก่ ควรให้ยกเว้นค่าอากรการฆ่าสัตว์ เนื่องจาก หากมีการจัดเก็บอากรหรือจัดเก็บอากรเพิ่มขึ้นจะทำให้ต้นทุนเนื้อสัตว์สูงขึ้นและลดโอกาสในการแข่งขันทั้งภายในและต่างประเทศ

- นกกระทาอัตราอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมควรลดเหลือตัวละ ๑๐ สตางค์

- อากรการฆ่าสัตว์ควรเพิ่ม โคเป็นอัตรา ๕๐ บาท และสุกร ๓๐ บาท เพื่อจัดเก็บเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามสภาพเศรษฐกิจที่สูงขึ้น

ข้อ ๒ ตามข้อ ๒ แห่งร่างกฎหมายกำหนดอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าหรือฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ ดังนี้

(๑) โค	ตัวละ ๒๐ บาท
(๒) กระบือ	ตัวละ ๒๕ บาท
(๓) สุกร	ตัวละ ๑๕ บาท
(๔) นกกระทา	ตัวละ ๑๕ บาท
(๕) ไก่	ตัวละ ๒๐ บาท
(๖) นกกระทา	ตัวละ ๒๐ สตางค์
(๗) สุนัขที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ ๑๐ บาท
(๘) แพะ หรือแกะ	ตัวละ ๑๐ บาท
(๙) ไก่ เป็ด หรือห่าน	ตัวละ ๒๐ สตางค์

มีความเหมาะสมแล้วหรือไม่

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๘๖ ราย สรุปเหตุผลโดยรวมได้ว่าอัตราค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าหรือฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์มีความเหมาะสม เป็นไปตามสถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบันและค่าครองชีพ ผู้ประกอบการสามารถจ่ายได้

ในส่วนที่มีการเก็บค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์เนื่องจากเป็นกรณีที่เจตนาจะหลบเลี่ยงอากรการฆ่าสัตว์ แต่กรณีค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า หากยังให้มีการเรียกเก็บอากรการฆ่าสัตว์ ย่อมไม่เป็นธรรมแก่เกษตรกรผู้เลี้ยงปศุสัตว์ดังกล่าว (ในความเป็นจริงไม่มีการเก็บอากรการฆ่าสัตว์กับสัตว์ที่ตายเอง เพราะมิได้มีการฆ่าสัตว์)

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๓๓ ราย สรุปเหตุผลโดยรวมเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

- อัตราค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าหรือฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์มีราคาต่ำเกินไปสมควร ควรปรับเพิ่มขึ้น

- ไก่ วงอัตราค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าหรือฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์สูงเกินไป ควรเก็บอัตราค่าธรรมเนียมเดียวกับไก่ เป็ด และห่าน

- นกกระทาตัวเล็กกว่าไก่ ควรเก็บอัตราค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าหรือฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ ในอัตรา ๑๐ สตางค์

- อัตราค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าหรือฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ประเภท ไก่ เป็ด และห่าน ควรเก็บ ๑๐ สตางค์

- อัตราค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าหรือผ่านออกโรงฆ่าสัตว์ไม่เหมาะสมกับผลประโยชน์ที่ผู้ประกอบการจะได้รับจากตัวสัตว์ ๑ ตัว ซึ่งเมื่อเทียบแล้วตัวสัตว์มีมูลค่าสูง และโรงฆ่าประเภทโค กระบือ และสุกร ส่วนใหญ่เป็นโรงฆ่าขนาดเล็ก ๑-๓ ตัว/วัน เมื่อคิดเป็นเดือนอาจจะมีสัตว์เข้ามาไม่ถึง ๓๐ ตัว อาจส่งผลให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ไม่มีแรงจูงใจในการไปเป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์

- ควรคงอัตราค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าหรือผ่านออกโรงฆ่าสัตว์ในอัตราเดิมตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เนื่องจากหากมีการจัดเก็บเพิ่มขึ้นจะทำให้ต้นทุนเนื้อสัตว์สูงขึ้นและลดโอกาสในการแข่งขันทั้งภายในและต่างประเทศ

ข้อ ๓ ตามข้อ ๓ แห่งร่างกฎกระทรวงกำหนดอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ดังนี้

(๑) ใบอนุญาต	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
(๒) การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละ ๕๐๐ บาท
(๓) การโอนใบอนุญาต	ครั้งละ ๒๕๐ บาท
(๔) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ ๑๐๐ บาท

มีความเหมาะสมแล้วหรือไม่

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๔๔ ราย สรุปเหตุผลโดยรวมได้ว่าอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การโอนใบอนุญาต และใบแทนใบอนุญาต มีความเหมาะสมเป็นไปตามสถานการณ์เศรษฐกิจโดยรวมและผู้ประกอบการสามารถจ่ายได้

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๒๐ ราย สรุปเหตุผลโดยรวมเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

- ค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตควรต่ำกว่า ๕๐๐ บาท (ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตควรแตกต่างกัน ค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตควรมีอัตราต่ำกว่าค่าธรรมเนียมใบอนุญาต)

- ผู้ประกอบการต้องแบกรับภาระต้นทุนที่สูงขึ้น เช่น ค่าจ้างพนักงาน ค่าไฟ เป็นต้น

- อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การโอนใบอนุญาต และใบแทนใบอนุญาต ต่ำเกินไป ควรกำหนดอัตราตามปริมาณการผลิต

- ในกรณีที่โรงฆ่าขนาดใหญ่จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสูงกว่าขนาดเล็ก ควรกำหนดค่าธรรมเนียมให้สูงขึ้น

- ควรเก็บครั้งละ ๓๐๐ บาท

- ควรคงอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การโอนใบอนุญาต และใบแทนใบอนุญาต ตามอัตราเดิม

- ไม่ควรเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การโอนใบอนุญาต และใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๔ ตามข้อ ๔ แห่งร่างกฎกระทรวงกำหนดอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียม ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. กำหนดให้ยกเว้นอากรการฆ่าสัตว์ และค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าหรือผ่านนอกโรงฆ่าสัตว์ การฆ่าไก่ เป็ด ห่าน ไก่วง และนกกระทา มีความเหมาะสมแล้วหรือไม่

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๑๐๑ ราย สรุปเหตุผลโดยรวมได้ ดังนี้

- ช่วยลดภาระของผู้ประกอบการ
- หากมองจากบุคคลทั่วไปเห็นว่าราคาไม่สูงมากนัก แต่รายละเอียดอาจจะต้องให้น้ำหนักไปยังผู้ประกอบการและข้อมูลทางการตลาดเพื่อพิจารณาประกอบด้วย
- การยกเว้นอากรการฆ่าสัตว์ในกลุ่มไก่ เป็ด ห่าน ไก่วง และนกกระทา ช่วยทำให้ต้นทุนการผลิตต่ำลง เพิ่มโอกาสการแข่งขันให้แก่ผู้ประกอบการทั้งตลาดในและต่างประเทศ ผู้บริโภคได้เข้าถึงสินค้ากลุ่มไก่ เป็ด ห่าน ไก่วง และนกกระทาในราคาที่ถูกลง จึงควรให้ยกเว้นอากรการฆ่าสัตว์

- ควรมีการควบคุมโดยพนักงานตรวจโรคสัตว์เพื่อความปลอดภัยในการบริโภคเนื้อสัตว์

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๑๘ ราย สรุปเหตุผลโดยรวมได้ดังนี้

- ไม่สมควรยกเว้นค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าหรือผ่านนอกโรงฆ่าสัตว์ทุกกรณีเพื่อไม่ให้เกิดความพยายามจะฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ หรือนำไปตายมาชำแหละ
- เห็นควรกำหนดให้ยกเว้นอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าหรือผ่านนอกโรงฆ่าสัตว์ โค กระบือ สุกร และนกกระทาเทศ ด้วย
- ควรเพิ่มรายได้เข้ารัฐ
- ควรเก็บอากร และแพงกว่าการฆ่าในโรงฆ่าสัตว์
- ไม่ควรมี เพราะจะเป็นช่องว่างของกฎหมายของการเชือดหลังบ้าน
- ควรเก็บค่าธรรมเนียมเท่าเทียมกันหมด

ข้อ ๕ ท่านคิดว่าอัตราอากรการฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายเองหรือที่มิได้ถูกฆ่า และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในปัจจุบัน ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ยังมีผลใช้บังคับตามมาตรา ๖๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีความเหมาะสมแล้วหรือไม่

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๑๐๒ ราย สรุปเหตุผลโดยรวมได้ว่าอัตราอากรการฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายเองหรือที่มิได้ถูกฆ่า และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในปัจจุบัน ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีความเหมาะสม เป็นไปตามสภาพเศรษฐกิจและค่าครองชีพในปัจจุบัน และเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการ เห็นควรคงอัตราเดิม นอกจากนี้ ควรมีการควบคุมกำกับดูแลโดยพนักงานตรวจโรคสัตว์โดยเคร่งครัด

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๑๗ ราย สรุปเหตุผลโดยรวมได้ดังนี้

- ไก่วงและนกกระทา แพงเกินไปไก่วง ๒๐ สตางค์ นกกระทาควรเก็บในอัตรา ๕ สตางค์ เนื่องจากน้ำหนักต่อตัวน้อยกว่าไก่หลายเท่า

- ค่าธรรมเนียมสูงเกินไป
- ควรเก็บค่าธรรมเนียมการผ่านนอกโรงฆ่าสัตว์ให้มากกว่าการฆ่าในโรงฆ่าสัตว์
- ผู้ประกอบการแบกรับต้นทุนการผลิตที่สูงในปัจจุบัน

- เห็นควรแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน และเห็นควรแก้ไข/ยกเลิกกฎหมายที่ออก
ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อป้องกันความสับสน
ในการบังคับใช้กฎหมาย

ข้อ ๖ ท่านคิดว่าปัจจุบันที่กฎหมายได้ยกเว้น

- ออกรการฆ่าสัตว์สำหรับการฆ่าสุกร ไก่ เป็ด หรือห่าน เพื่อส่งออกจำหน่ายยังต่างประเทศ
- ออกรการฆ่าสัตว์ และค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์สำหรับการฆ่า
ไก่ เป็ด หรือห่าน เพื่อการจำหน่ายในประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์หรือในโรงฆ่าสัตว์ก็ตาม

ซึ่งเป็นการยกเว้นตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกฎกระทรวงฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๕๒) ออกตาม
ความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ยังมีผลใช้บังคับตามมาตรา ๖๙
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีความเหมาะสมแล้วหรือไม่

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๙๕ ราย สรุปเหตุผลโดยรวมได้ดังนี้

- ผู้ประกอบการแบกรับต้นทุนการผลิตสูงขึ้นในปัจจุบัน
- ลดต้นทุนในการแข่งขัน
- ควรให้รัฐมีรายได้จากการส่งออกประเภทนี้
- หากมีการเก็บภาษีการส่งออกหรือภาษีนำเข้าแล้ว ไม่ควรเก็บซ้ำซ้อน
- การยกเว้นออกรการฆ่าสัตว์ และค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์
ตามที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน ช่วยลดภาระต้นทุนการผลิตแก่ผู้ประกอบการ ส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการ
ในการแข่งขันทั้งสำหรับการผลิตภายในประเทศและเพื่อการส่งออก และไม่ทำให้ราคาเนื้อสัตว์สูงขึ้น เป็นผลดี
ต่อผู้บริโภค

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๒๔ ราย สรุปเหตุผลโดยรวมได้ดังนี้

- ไม่สมควรยกเว้นออกรการฆ่าสัตว์สำหรับการฆ่าสุกร ไก่ เป็ด หรือห่าน เพื่อการส่งออก
จำหน่ายยังต่างประเทศ และไม่สมควรยกเว้นออกรการฆ่าสัตว์ และค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรอง
ให้จำหน่ายเนื้อสัตว์สำหรับการฆ่าไก่ เป็ด หรือห่าน นอกโรงฆ่าสัตว์

- ควรจัดเก็บออกรการฆ่าสัตว์ตามสมควรหรือความเหมาะสมเพื่อแสดงเจตจำนงในการฆ่าและ
สัตว์เพื่อจำหน่าย

- ควรชำระค่าธรรมเนียมให้เหมือนกับโรงฆ่าในประเทศ
- ควรกำหนดเป็นช่วงปริมาณการฆ่า
- ออกรการฆ่าสัตว์สำหรับการฆ่าสุกร ไก่ เป็ด หรือห่าน เพื่อส่งออกจำหน่ายยังต่างประเทศ
สมควรเก็บได้แล้ว

- ควรมีการปรับปรุงตามภาวะเศรษฐกิจและการค้า

ข้อ ๗ ท่านคิดว่าอัตราออกรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมตามร่างกฎกระทรวงกำหนดออกร
การฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.
ส่งผลต่อค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนในการประกอบกิจการฆ่าสัตว์หรือไม่

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่าส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนในการประกอบกิจการฆ่าสัตว์
จำนวน ๖๗ ราย สรุปเหตุผลโดยรวมได้ดังนี้

- ผู้ประกอบการมีต้นทุนสูงขึ้น ทำให้สินค้าราคาแพงขึ้น โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดเล็ก
ได้รับผลกระทบและธุรกิจขนาดเล็กไม่น่าจะไปได้ เพราะมีต้นทุนเพิ่มมากขึ้นในหลายด้าน

- อัตราออกรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมสูงเกินไป

- การเก็บค่าออกร...

- การเก็บค่าอากรการฆ่าสัตว์ส่งผลกระทบในกรณีไก่ เป็ด ห่าน นกกระทา ไก่วง ทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้น

- ส่งผลกระทบมากเพราะการทำตามกฎหมายทำให้เกิดค่าใช้จ่ายต่างๆ เช่น ค่าพาหนะขนส่งสัตว์ ค่าเดินทางของพนักงาน ค่าพนักงานตรวจโรคสัตว์ ค่าอากรการฆ่าสัตว์ และค่าใช้จ่ายต่างๆ ส่วนคนที่ลักลอบฆ่าสัตว์ เช่น ฆ่าสัตว์หลังบ้าน ตามทุ่งนา บางคนทำอยู่หน้าบ้านริมถนน ซึ่งไม่มีค่าใช้จ่ายที่กล่าวมาข้างต้น แต่กลับสามารถนำเนื้อมาขายในแผงตลาดเทศบาล ขั้บรถเร่ขายได้ บางวันได้วัวตายก็ฆ่าแหละมาขายและส่วนมากจะทำวันพระ

- เกิดต้นทุนในการประกอบการเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากปัจจุบันมีการจำหน่ายเนื้อสัตว์โดยไม่เสียอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมอยู่มาก ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการดำเนินงานที่สูงและผลประกอบการสำหรับผู้ประกอบการที่เสียค่าใช้จ่าย

- ผู้ประกอบการมีค่าใช้จ่ายมากมาย เช่น ค่าโรงเรือน ค่าปรับปรุงโรงเรือนที่ต้องสอดคล้องกับกฎหมาย ค่าใบอนุญาต ค่าฆ่าและสุกรต่อตัวซึ่งมีราคาที่สูงขึ้นแปรผกผันกับเศรษฐกิจในขณะนี้เกิดผลกระทบจากการระบาดของโรคไวรัสติดเชื้อ (COVID-19) และเนื้อสุกรเถื่อนในปัจจุบัน การเชือดสุกรโดยไม่มีโรงฆ่าสัตว์ไม่ได้เสียอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมเหมือนคนที่ทำถูกต้องตามกฎหมาย อัตราประชากรในไทยที่ลดน้อยลงกำลังซื้อก็น้อยลง

- สัตว์แต่ละตัว แต่ละชนิดมีต้นทุนในการเลี้ยงและดูแลอยู่แล้ว เมื่อมีค่าใช้จ่ายในการฆ่าด้วยก็ต้องเพิ่มต้นทุนในการฆ่าเพิ่มขึ้นจากปกติไปอีก

- จากการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมาต้นทุนของธุรกิจมีการปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากปัจจัยที่ส่งผลกระทบทั้งในส่วนของต้นทุนค่าพลังงาน ค่าแรงงาน เป็นต้น และคาดการณ์ว่าจะปรับเพิ่มขึ้นอีกในอนาคต ดังนั้น หากมีการจัดเก็บอากรการฆ่าสัตว์ หรือจัดเก็บอากรการฆ่าสัตว์เพิ่มขึ้นจะทำให้ต้นทุนเนื้อสัตว์ปรับตัวสูงขึ้นอีก และลดโอกาสในการแข่งขันทั้งภายในและต่างประเทศ เช่น ปัญหาราคาเนื้อสุกรในประเทศที่มีราคาสูงอยู่แล้ว ตรงกันข้ามกับราคาเนื้อสุกรต่างประเทศที่มีราคาถูกกว่า จนเกิดเหตุการณ์นำเข้าเนื้อสุกรเถื่อนตามที่ปรากฏในข่าว ดังนั้น การก่อภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม จะเป็นการซ้ำเติมปัญหาเดิม ทำให้เนื้อสุกรในตลาดราคาสูงขึ้น ท้ายที่สุดผู้บริโภคจะได้รับผลกระทบจากค่าครองชีพที่สูงขึ้นด้วย

- ได้รับทราบข้อมูลจากเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนไก่วงว่า ได้รับความเดือดร้อนจากวิกฤตการณ์ราคาสินค้าผลผลิตตกต่ำ และค่าอาหารเลี้ยงสัตว์มีราคาสูงขึ้น การกำหนดให้เสียอากรการฆ่าไก่วงและนกกระทา ย่อมเป็นการซ้ำเติมให้เกษตรกรเดือดร้อนยิ่งขึ้น

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่าไม่ส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนในการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ จำนวน ๕๑ ราย สรุปเหตุผลโดยรวมได้ดังนี้

- อัตราอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมไม่ได้เพิ่มมากขึ้น

- เหมาะสม อัตราอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมไม่มากเกินไป

- เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ

- เป็นอัตราที่เหมาะสม ผู้ประกอบการสามารถชำระได้

- เป็นอัตราที่สมเหตุผล

ข้อ ๘ ท่านคิดว่าอัตราอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมตามร่างกฎกระทรวงกำหนดอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ส่งผลต่อความได้เปรียบหรือเสียเปรียบในการแข่งขันทางธุรกิจ หรือความสามารถในการแข่งขันหรือไม่

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่าส่งผลกระทบต่อความได้เปรียบเสียเปรียบ จำนวน ๕๗ ราย สรุปเหตุผลโดยรวมได้ดังนี้

- มีทั้งได้เปรียบ...

- มีทั้งได้เปรียบและเสียเปรียบ ผู้ประกอบการมีต้นทุนมากขึ้น ส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เงินมาบริหารจัดการทรัพยากรและปรับปรุงโรงฆ่าสัตว์มากขึ้น

- ส่งผลต่อการส่งออกเนื้อสัตว์ไปต่างประเทศ เพราะหากต้นทุนสูงขึ้นส่งผลต่อการแข่งขันในตลาดต่างประเทศ

- เป็นภาระต้นทุนของผู้ประกอบการ

- ส่งผลเสียเปรียบกับผู้เริ่มประกอบธุรกิจใหม่ เนื่องจากกระบวนการและอัตราการจ่ายภาษีหรือใบอนุญาตต่างๆ ค่อนข้างซับซ้อน หากเป็นระบบและสามารถยื่นต่ออายุใบอนุญาต/ค่าเช่าพื้นที่ทุกประการรวมกันจะสะดวกกว่าสำหรับผู้ประกอบการ

- เนื่องจากมีกลุ่มที่ไม่เสียอากรการฆ่าสัตว์ นำเนื้อสัตว์มาจำหน่ายในท้องตลาดร่วมด้วย ทำให้กลุ่มนี้มีต้นทุนการประกอบการต่ำ และจำหน่ายเนื้อสัตว์ในราคาที่ต่ำกว่า

- ส่งผลทำให้การเชือดสัตว์ที่ถูกต้องตามกฎหมายมีต้นทุนสูงขึ้น

- การแข่งขันในอุตสาหกรรมเนื้อสัตว์ มีการแข่งขันสูงทั้งในระดับประเทศไทย และระดับโลก และจากภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำของทั่วโลก พฤติกรรมการบริโภคเปลี่ยนไป ผู้บริโภคจำกัดการใช้จ่าย และเลือกซื้อสินค้าที่ราคาไม่สูงมาก

ดังนั้น หากมีการจัดเก็บอากรหรือจัดเก็บอากรเพิ่มขึ้นจะทำให้ต้นทุนเนื้อสัตว์ปรับตัวสูงขึ้น แต่ความสามารถของผู้ประกอบการในการปรับขึ้นราคาสินค้าตามต้นทุนที่ปรับสูงขึ้นทำได้ค่อนข้างยาก อีกทั้งบางประเทศยังมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่าของประเทศไทย เช่น บราซิล ซึ่งทำให้ได้เปรียบในการแข่งขันค่อนข้างมาก เนื่องจากสามารถเสนอราคาได้ต่ำกว่าคู่แข่งที่อยู่ในประเทศอื่นๆ รวมถึงประเทศไทยด้วย

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่าไม่ส่งผลกระทบต่อความได้เปรียบเสียเปรียบจำนวน ๖๒ ราย สรุปเหตุผลโดยรวมได้ดังนี้

- การแข่งขันทางธุรกิจ หรือความสามารถในการแข่งขันขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆ หลายปัจจัย ไม่ส่งผลกระทบต่อความได้เปรียบเสียเปรียบ

- เหมาะสมตามเป็นจริง

- อยู่ในอัตราที่เหมาะสม

- อัตราเดิมต่ำอยู่แล้วควรปรับปรุงเพิ่มขึ้น

- ไม่ก่อให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบ มองว่าใครมีความสามารถและเข้าถึงผู้บริโภคได้เร็วกว่ากันซึ่งผู้ประกอบการรายเล็กอาจเข้าถึงผู้บริโภคในครัวเรือนได้เร็วกว่าเนื่องจากใกล้บ้านหรือในตลาดที่ผู้บริโภคเข้าถึงเป็นประจำ

- คนที่มีทุนน้อย ก็ยังดำเนินกิจการได้ จัดเก็บอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมในจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับอัตราก้าวหน้าของเงินเพื่อปัจจุบัน

- เป็นค่าต้นทุนส่วนน้อย สามารถนำกำไรมาหักล้างได้

ข้อ ๙ ข้อเสนอแนะอื่นๆ ต่อร่างกฎกระทรวงกำหนดอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่ามีข้อเสนอแนะ จำนวน ๒๗ ราย สรุปเหตุผลโดยรวมได้ดังนี้

- ควรคิดคำนวณให้สมเหตุผล ไก่วงตัวละ ๓-๗ กิโลกรัม กำหนดอัตรอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมในอัตราเดียวกับโค ทำให้ราคาทุนแพงขายยากมากขึ้น ควรพิจารณาใหม่

- ควรปรับปรุงให้มีผลกระทบน้อยที่สุด

- ขอให้มีการสำรวจความเห็นอัตราอากรการฆ่าสัตว์ของเกษตรกรเพิ่มเติม

- ไม่ควรเก็บอาการการฆ่าสัตว์
- ไม่ควรยกเว้นค่าอาการการฆ่าสัตว์และธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ในการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์
- ขอให้เข้มงวดในเรื่องใบอนุญาต และใบรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ให้มากกว่านี้ คนที่ทำตามกฎระเบียบมีค่าใช้จ่าย ส่วนคนที่ไม่ทำตามกฎระเบียบอยู่ได้ โดยไม่ได้รับผลกระทบเพราะไม่ต้องเสียอาการการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียม
- ควรยกเว้นค่าธรรมเนียมเพราะปัจจุบันต้นทุนการผลิต ต้นทุนแรงงาน ต้นทุนเครื่องจักร ยังคงอยู่ในระดับสูง
- การจัดการควบคุมอย่างทั่วถึง เพื่อไม่ส่งผลให้เกิดต้นทุนเพียงเฉพาะผู้ประกอบการที่เสียอาการการฆ่าสัตว์ หน่วยงานราชการควรดำเนินการกับกลุ่มผู้ฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ไม่ถูกกฎหมาย เนื่องจากกลุ่มนี้ไม่มีต้นทุนค่าประกอบการทำให้จำหน่ายสินค้าได้ตามปกติ และเมื่อเกิดปัญหาผู้บริโภคป่วยจากการบริโภค หน่วยงานราชการไม่สามารถจัดการได้ เนื่องจากไม่มีแหล่งที่มา แล้วหน่วยงานราชการจะดำเนินการกับกลุ่มผู้ประกอบการที่ดำเนินงานถูกต้องตามกฎหมายแทน ทำให้ผู้ประกอบการที่เสียอาการการฆ่าสัตว์เกิดต้นทุนเพิ่มขึ้นอีกทั้งเมื่อมีข่าวการบริโภคแล้วป่วย สัตว์ป่วย กลุ่มผู้ประกอบการถูกต้องก็เป็นผู้ได้รับผลกระทบเหล่านี้ จึงอยากให้หน่วยงานราชการช่วยพิจารณาข้อเสนอแนะดังกล่าว เพื่อให้ผู้ประกอบการที่ดำเนินการตามกฎหมายสามารถประกอบการต่อได้
- ควรเก็บอาการการฆ่าสัตว์ในอัตราใหม่ตามสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบัน และจัดเก็บเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเหมือนกันทุกชนิดสัตว์
- ควรให้น้ำหนักในการพิจารณาอัตราอาการการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมจากผู้ประกอบกิจการและข้อมูลในตลาดเป็นหลัก
- ควรปรับอาการการฆ่าสัตว์เพิ่มขึ้น ทุกระยะ ๕ ปี

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่าไม่มีข้อเสนอแนะ จำนวน ๙๒ ราย สรุปเหตุผลโดยรวมได้ดังนี้

- ร่างกฎกระทรวงกำหนดอาการการฆ่าสัตว์ และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. มีความเหมาะสมแล้ว
- กฎกระทรวงฉบับเดิมดีอยู่แล้ว

๓.๒ สรุปผลกรณีมีผู้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเป็นหนังสือมายังสำนักกฎหมาย กรมปศุสัตว์ จำนวน ๒ หน่วยงาน ดังนี้

๓.๒.๑ สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๐๖๑๕/๘๙๐ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๗ มายังสำนักกฎหมายให้ความเห็นว่าร่างกฎกระทรวงกำหนดอาการการฆ่าสัตว์ และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ข้อ ๔ มีการยกเว้นค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายไก่ เป็ด ห่าน ไก่วง และนกกระทา ที่ตายเองโดยมิได้ถูกฆ่า ซึ่งการยกเว้นค่าธรรมเนียมจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ประสงค์จะจำหน่ายเนื้อไก่ เป็ด ห่าน ไก่วง และนกกระทาไม่นำสัตว์เข้าฆ่าที่โรงฆ่าสัตว์ตามเจตนารมณ์ที่กฎหมายกำหนด โดยอ้างว่าสัตว์ตายเอง จากอุบัติเหตุ และเป็นการทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสูญเสียโอกาสในการจัดเก็บรายได้จากค่าธรรมเนียมดังกล่าว

๓.๒.๒ สภาเกษตรกรแห่งชาติ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สกช. ๐๑๐๑/๗๗ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๗ มายังอธิบดีกรมปศุสัตว์ ให้ความเห็น ดังนี้

(๑) ร่างกฎกระทรวงกำหนดอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ได้มีการกำหนดอัตราอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมที่สูงขึ้นมาก เมื่อเทียบกับกฎกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕

ตารางเปรียบเทียบอากรการฆ่าสัตว์

การเก็บอากรการฆ่าสัตว์	กฎกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างกฎกระทรวงกำหนดอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.
โค	ตัวละ ๑๒ บาท	ตัวละ ๒๐ บาท
กระบือ	ตัวละ ๑๕ บาท	ตัวละ ๒๕ บาท
สุกร	ตัวละ ๑๐ บาท	ตัวละ ๑๕ บาท
สุกรน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ ๕ บาท	ตัวละ ๑๐ บาท
แพะ หรือ แกะ	ตัวละ ๔ บาท	ตัวละ ๑๐ บาท
ไก่ เป็ด หรือ ห่าน	ตัวละ ๑๐ สตางค์	ตัวละ ๒๐ สตางค์
นกกระทา		ตัวละ ๑๕ บาท
ไก่ทอง		ตัวละ ๒๐ บาท
นกกะทา		ตัวละ ๒๐ สตางค์

ตารางเปรียบเทียบค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์

การเก็บอากรการฆ่าสัตว์	กฎกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างกฎกระทรวงกำหนดอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.
โค	ตัวละ ๑๒ บาท	ตัวละ ๒๐ บาท
กระบือ	ตัวละ ๑๕ บาท	ตัวละ ๒๕ บาท
สุกร	ตัวละ ๑๐ บาท	ตัวละ ๑๕ บาท
สุกรน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ ๕ บาท	ตัวละ ๑๐ บาท
แพะ หรือ แกะ	ตัวละ ๔ บาท	ตัวละ ๑๐ บาท
ไก่ เป็ด หรือ ห่าน	ตัวละ ๑๐ สตางค์	ตัวละ ๒๐ สตางค์
นกกระทา		ตัวละ ๑๕ บาท
ไก่ทอง		ตัวละ ๒๐ บาท
นกกะทา		ตัวละ ๒๐ สตางค์

(๒) เนื่องจาก...

(๒) เนื่องจากร่างกฎกระทรวงมีเนื้อหาเกี่ยวกับอัตราอากรการฆ่าสัตว์โดยมีการกำหนดให้เพิ่มการเก็บอากรการฆ่าสัตว์ ๓ ชนิด คือ นกกระจอกเทศ ไก่วง และนกกะทา และการเก็บค่าธรรมเนียมประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ๓ ชนิด คือ นกกระจอกเทศ ไก่วงและนกกะทา ซึ่งสภาเกษตรกรแห่งชาติ ได้รับทราบปัญหาดังกล่าวใน (๑) จากทั้งเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนไก่วง โดยเห็นว่าเป็นการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในอัตราที่ไม่เหมาะสมและไม่เป็นธรรม

(๓) ร่างกฎกระทรวงฉบับใหม่ยังมีการเพิ่มการเก็บค่าธรรมเนียมประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าหรือฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์อีกด้วย โดยขณะนี้ในช่วงที่เกษตรกรผู้เลี้ยงปศุสัตว์กำลังประสบปัญหาวิกฤตการณ์ราคาผลผลิตตกต่ำ ในขณะที่ราคาต้นทุนอาหารสัตว์สูงขึ้น

สภาเกษตรกรแห่งชาติมีความเห็นว่าการบังคับใช้ร่างกฎกระทรวงฉบับใหม่จะยังเป็นการซ้ำเติมเกษตรกรที่เดือดร้อน และยังเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาภาคปศุสัตว์ของประเทศไทยในระยะยาวอีกด้วย จึงเห็นควรให้ตรึงอัตราอากรการฆ่าสัตว์และการเก็บค่าธรรมเนียมประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ และชะลอการออกกฎกระทรวงดังกล่าวออกไป จนกว่าเกษตรกรจะพ้นจากวิกฤตการณ์ดังกล่าว

กรมปศุสัตว์ขอชี้แจงข้อมูลเบื้องต้น ๒ ประการ ดังนี้

๑. อัตราอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์สำหรับไก่วงตามร่างกฎกระทรวงกำหนดอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. เมื่อตรวจสอบข้อมูลกับรายการประชุมแล้ว พบว่าการพิมพ์ข้อความผิดพลาด จากเดิม “ไก่วง ตัวละ ๒๐ สตางค์” พิมพ์ผิดพลาดเป็น “ไก่วง ตัวละ ๒๐ บาท”

๒. อัตราอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามร่างกฎกระทรวงกำหนดอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. มีอัตราสูงกว่าตามที่กำหนดในกฎกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกฎกระทรวงฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๕๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนี้

๒.๑ ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกฎกระทรวงฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๕๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์ของทางราชการต้องเสียทั้งอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์ และค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์ ดังนี้

ชนิดสัตว์	อากรการฆ่าสัตว์	ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์	ค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์	รวมต้องชำระ
โค	ตัวละ ๑๒ บาท	ตัวละ ๑๒ บาท	ตัวละ ๓ บาท	ตัวละ ๒๗ บาท
กระบือ	ตัวละ ๑๕ บาท	ตัวละ ๑๕ บาท	ตัวละ ๓ บาท	ตัวละ ๓๓ บาท
สุกร	ตัวละ ๑๐ บาท	ตัวละ ๑๕ บาท	ตัวละ ๓ บาท	ตัวละ ๒๘ บาท
สุกรน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ ๕ บาท	-	-	ตัวละ ๕ บาท
แพะ หรือ แกะ	ตัวละ ๔ บาท	ตัวละ ๔ บาท	ตัวละ ๓ บาท	ตัวละ ๑๑ บาท
ไก่	ตัวละ ๑๐ สตางค์	ตัวละ ๓๐ สตางค์	ตัวละ ๑๐ สตางค์	ตัวละ ๕๐ สตางค์
เป็ด	ตัวละ ๑๐ สตางค์	ตัวละ ๕๐ สตางค์	ตัวละ ๑๐ สตางค์	ตัวละ ๗๐ สตางค์
ห่าน	ตัวละ ๑๐ สตางค์	ตัวละ ๑ บาท	ตัวละ ๑๐ สตางค์	ตัวละ ๑.๒๐ บาท

๒.๒ ตามร่างกฎกระทรวง...

๒.๒ ตามร่างกฎกระทรวงกำหนดอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. การฆ่าสัตว์ไม่มีค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์ มีแต่ค่าอากรการฆ่าสัตว์ ดังนี้

ชนิดสัตว์	อากรการฆ่าสัตว์	รวมต้องชำระ
โค	ตัวละ ๒๐ บาท	ตัวละ ๒๐ บาท
กระบือ	ตัวละ ๒๕ บาท	ตัวละ ๒๕ บาท
สุกร	ตัวละ ๑๕ บาท	ตัวละ ๑๕ บาท
สุกรน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ ๑๐ บาท	ตัวละ ๑๐ บาท
แพะ หรือ แกะ	ตัวละ ๑๐ บาท	ตัวละ ๑๐ บาท
ไก่ เป็ด หรือ ห่าน	ตัวละ ๒๐ สตางค์	ตัวละ ๒๐ สตางค์
นกกระทาเทศ	ตัวละ ๑๕ บาท	ตัวละ ๑๕ บาท
ไก่ทอง	ตัวละ ๒๐ บาท	ตัวละ ๒๐ บาท
นกกระทา	ตัวละ ๒๐ สตางค์	ตัวละ ๒๐ สตางค์

ตารางเปรียบเทียบจำนวนเงินที่ต้องจ่าย

อัตราตามร่างกฎกระทรวงกำหนดอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. จ่ายน้อยกว่า

ชนิดสัตว์	กฎกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างกฎกระทรวงกำหนดอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.
โค	ตัวละ ๒๗ บาท	ตัวละ ๒๐ บาท
กระบือ	ตัวละ ๓๓ บาท	ตัวละ ๒๕ บาท
สุกร	ตัวละ ๒๘ บาท	ตัวละ ๑๕ บาท
สุกรน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ ๕ บาท	ตัวละ ๑๐ บาท
แพะ หรือ แกะ	ตัวละ ๑๑ บาท	ตัวละ ๑๐ บาท
ไก่	ตัวละ ๕๐ สตางค์	ตัวละ ๒๐ สตางค์
เป็ด	ตัวละ ๗๐ สตางค์	ตัวละ ๒๐ สตางค์
ห่าน	ตัวละ ๑.๒๐ บาท	ตัวละ ๒๐ สตางค์
นกกระทาเทศ	-	ตัวละ ๑๕ บาท
ไก่ทอง	-	ตัวละ ๒๐ บาท
นกกระทา	-	ตัวละ ๒๐ สตางค์

๒.๓ อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การโอนใบอนุญาต และใบแทนใบอนุญาต ตามร่างกฎกระทรวงกำหนดอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. มีอัตราเพิ่มสูงขึ้น ดังนี้

ประเภทใบอนุญาต	กฎกระทรวงฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างกฎกระทรวงกำหนดอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.
ใบอนุญาต	ฉบับละ ๒๐๐ บาท	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
การต่ออายุใบอนุญาต	-	ครั้งละ ๕๐๐ บาท
การโอนใบอนุญาต	-	ครั้งละ ๒๕๐ บาท
ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ ๕๐ บาท	ฉบับละ ๑๐๐ บาท